

CVK 67 và Khúc tạ tình 50 năm hồng ân (1967 – 2017)

Kontum 04 – 06 tháng 8 năm 2017

Gọi là “khúc tạ tình” 50 năm hồng ân, bởi lẽ con số anh em kỳ vọng sẽ hiện diện của từng khuôn mặt và sự nô nức cho ngày họp mặt từ các nơi đã vượt quá mong đợi. Chẳng là hồng ân sao được khi mà Ngài còn ban cho mỗi anh em có mặt sức khỏe và có tấm lòng hướng về Kontum sau 50 năm... Điềm lại, sau 50 năm, con số anh em còn liên lạc được với nhau chỉ còn ngoài 60 so với con số ngày đầu nhập học thi tuyển trên 250 (mà con số lọt sàng cho hai lớp 7B và 7B1 còn lại trên 90), một số không ít đã được Ngài gọi về trước, một số mất hẳn liên lạc dù bao nỗ lực gom về, một số không thể có mặt vì sức khỏe hay vì lý do gì khác...

50 năm 67 và vẫn một mối tình trọn vẹn, điều đó nói lên thắm ước của anh em trong ngày hội hôm nay.

Chương trình thay đổi không ít những ngày cuối khiến cho con nhà Công phải than phiền và thậm chí nghi ngờ.... Chẳng sao cả vì đứa nào tóc cũng đã bạc, cứ mềm dẻo một chút lắm khi cũng là hay!!!

Rồi cũng đã đến, ngày lên đường. Phạm Hùng Sơn từ tận bên Macon cũng nóng lòng và động viên anh em:

*From: cvk67@googlegroups.com [mailto:cvk67@googlegroups.com] On Behalf Of PHS-COX
Sent: Thursday, August 03, 2017 10:41 PM*

To: cvk67@googlegroups.com
Subject: Re: CVK55. BÀI SỐ 10
"My heart remotely follow you and with you"
Sent from my iPhone 7 Plus

Mình trả lời PHS..

"Merci PHS,

Cám ơn đã nhớ tới anh em trong dịp này, cũng như bao nhiêu lần khác, chỉ có điều là từ xa....

67 VN choa mà ngồi với nhau và uống chút chút thì cứ như bom nổ, giành nhau mà nổ, chẳng ai nghe ai nữa hết, và chẳng cần ai nghe ai nữa hết; nhưng không sao, cứ nổ..

Các tay nổ 67: Khả Địa, Tuấn Saddam, Phạm Văn Bình, Trịnh Kim Hòa, Lê Đình Quý, Truyền lùn, Thân Văn Qui, Lộc Traitre, Hồ Tùng, Nguyễn ngọc An, Hùng Poupee, Công, Nhật, Hùng Đổ, và cả Rev Xuân Nhàn nữa.... và già mồm nhất vẫn là Long Giao Tự. Có thêm Hồ Tùng thì 2, 3 giờ sáng có đưa phải khăn gói ra hành lang mà nằm. Rev Thạch không về, Rev Ân Đức cũng trốn luôn một phần vì mấy tay nổ này.

Vậy là nhất rồi còn gì! Mình sẽ gửi vài video clips cho hải ngoại thêm chơi.

Thân ái,
Hiền

Mấy ngày nay, PHS "dở chứng" làm thơ kêu gọi hưởng ứng chiến dịch hàng năm, không phải một mà đến nay đã là 11 rồi, một điều ngạc nhiên là hồi xưa PHS có tài làm thơ đâu! Cũng thơ mới, thơ lục bát hẳn hoi.... PHS bảo, hay dở không thành vấn đề, nhưng là một cách mới, rất mới để mong đánh động lòng người hào tâm, bởi lẽ bên dưới mỗi bài thơ, hẳn đều ký tên và ghi... ngân phiếu gửi về "helpkontum".....

PHS viết cho anh em:

50 năm về lại trường xưa

Ngồi lại với nhau tha hồ mà nổ. Mới nghe cu Hiền Lạnh báo cáo mà choa đang ở xa cũng chác cái lỗ tai rồi!

Nhưng còn nổ, chúng tỏ sức còn dai

Rồi thêm rượu uống lai rai,

Cứ vậy tha thiết miệt mài cả đêm.

Chúng tỏ cuộc sống anh em,

Tha thiết thân ái êm đềm biết bao!

Anh em dù ở nơi nao?

Luôn luôn thân ái nâng cao tấm lòng.

Ước vọng luôn mãi hoài mong,

Anh em được sống thong dong mấy ngày.

Ở đây có cuộc sum vầy,

Anh em ngồi xuống sum vầy vui ghê.

Ngày đêm nói chuyện lê thê,

Không ăn không ngủ không hề chi mô?

Thân mến
PHS

Cùng với anh em họp mặt trong tâm tư.
Chúc mọi người may mắn.
Hẹn gặp lại nhau trong 50 năm nữa.
Để coi còn nổ được nữa không? ? !!

BÀI SỐ 11

LỚP CVK67 KỶ NIỆM 50 NĂM VÀO CVK (1967-2017)

Anh em sáu bảy (cvk67) lên đường,
Tâm tư hồ hởi trở về trường xưa.
Ngôi nhà ở dưới nắng mưa,
Mỗi ngày gió thổi đong đưa
theo thời.
Nhà gỗ mái ngói chơi vơi,
Đã nuôi bao kẻ ra đời thành công,
Người thì đang sống nghề nông,
Kẻ khác sánh bước lông bông nước ngoài.
Nhưng luôn có một hoài tâm,
Làm cho cuộc sống đậm hoa với đời.
Có anh đang ở trên trời,
Cùng ca tụng Chúa suốt đời nghe anh.
Mỗi người cuộc sống đong đanh,
Tựu chung nay đã công danh sáng ngời.
Cùng chung nói với mọi người,
Qua đời tín hữu nụ cười tươi vui.
Cuộc đời có lúc cũng xui,
Làm cho cuộc sống thật lụi ra sau.
Nhưng tình trạng đó không lâu,
Vài ngày sau đó nhiệm màu đổi thay.
Thỉnh thoảng cũng có đắng cay,
Đó là thử thách đấm say cuộc đời.
Anh em mọi lúc mọi nơi,
Cầu xin Thiên Chúa trên trời ban ơn.
Để luôn khí phách không sờn,
Cùng nhau khắc phục những cơn thế này.
Để coi ai dở ai hay ,
Nhưng sao đi nữa mặt này vui tươi!
Anh em nay quá sáu mươi,
Gương mặt luôn nở nụ cười lai rai
Rồi thêm rượu uống mấy chai,
Cứ vậy tha thiết miệt mài cả đêm.
Chứng tỏ cuộc sống anh em,
Có tâm thân ái êm đềm biết bao!
Anh em dù ở nơi nao?
Luôn luôn chung sức nâng cao tấm lòng.
Ước vọng luôn mãi hoài mong,

Mọi người được sống thong dong mấy ngày.
Ở đây có cuộc sum vầy,
Anh em ngồi xuống thịch cày vui ghê.
Ngày đêm nói chuyện lê thê,
Không ăn không ngủ có hề chi mô?
Cùng nhau gắng lập họa đồ,
Ai nấy vui vẻ nhảy vô cứu đời.
Có vậy Cha ở trên trời,
Luôn luôn mong ước thân mời các con,
Đừng để cuộc sống hao mòn,
Ra tay giúp đỡ con người khổ đau.
Ai ơi xin hãy mau mau,
Vinh quang xây đắp đời sau của mình.

Amen

PHS

Mong

===

Giúp họ tại:

HELPKONTUM.ORG

Rồi [CLICK DONATE](#)

Hay

Ngân phiếu gửi về:

HELP KONTUM

513 Litchfield Dr.,

Macon

Sent from my iPhone 7 Plus

=====

Dr. John Pham, KMF Coordinator

Cell: 478-284-2892

Fax: 478-254-6625

Email: phamhungson@gmail.com

Website: www.helpkontum.org or

www.giupkontum.org

Mình viết cho PHS:

Chiều nay 11 vé đi Kontum, tất cả đã sẵn sàng, kể cả bữa ăn tối: Rev Bảy, Võ, Công và bạn, Nhật và gái whisky, Truyền, Lâm, Khánh và supervisor, và Trần Hiền. Để thế Hùng đi phương tiện riêng. Gọi Quý Từ: sáng nay lên Banme để nhập hội Banme. Quý sẽ đích thân đi đón nhóm anh em Banme và Đức Minh đưa về nhà Khả Địa, ăn tối và tán dóc, 2 giờ sáng lên đường trực chỉ Kontum.

Em Xuân Quang cho biết cả hai đã về lại USA, sau khi đi công việc Miền Trung một vòng. Mình chỉ có thể chase Xuân Quang qua số phone của em của bà xã Quang ở Saigon mà thôi. Xuân Quang có ghé Banme và có gặp Nguyễn Quốc Định vài chục phút.

Mang theo chai rượu để tối mai có thể uống với nhau 1 ly cho ấm bụng và ru giấc ngủ trên xe nếu Rev Bẫy cho phép. Vẫn mang theo thêm 1 chai rượu Tây whisky 1 lít mang theo lên Kontum, nên PHS khỏi lo. Cũng sẽ có bia và rượu cần vì Trịnh Kim Hòa rất chu đáo, lo cho đầy đủ theo yêu cầu và nguyện vọng của anh em.

Cầu cho nhau và chúc cho nhau những gì tốt đẹp nhất nhé.

Thân ái,

Hiền

Anh em hỏi Cao Linh có tham gia không? Mình phone cho Cao Linh... và trả lời anh em:

Hom kia phone cho Cao Linh, gap vợ nó, vợ nó bảo đang ngủ. Vì sao? Xỉn!!!!

Hỏi vợ nó có nghe chuyện anh em hẹn gặp nhau tại Kontum kỷ niệm 50 năm không, vợ nó bảo không nghe nói, "sẽ nói lại với Anh Linh, nhưng chắc chắn là không đi được rồi". Nếu như một ngày nào đó anh em Sài gòn kéo nhau lên Võ Đắc thăm hấn???

Phone cho Công Bạc Liêu: gặp vợ hấn, vợ hấn chuyển máy cho Công. Mình bảo Hiền đây, có khỏe không? Hấn hỏi Hiền nào... Trần Hiền 67 đây, hấn hỏi khỏe không? Ê, khi nào tụi mày gửi quà xuống cho tao? Mình hỏi quà đâu vậy? Bên Úc gửi về...

Và mình cúp máy. Buồn mấy phút.

Nghe tới Cao Linh, con nhà Diệu tận bên Hamburg cũng nóng ruột

Von: Khanh Ha <havankhanh67@gmail.com>

An: 67 CVK 67 <cvk67@googlegroups.com>

Gesendet: 6:58 Freitag, 4. August 2017

Betreff: Re: CVK55. BÀI SỐ 10

Tao đã hai lần gọi cho thằng Linh

Lần đầu vợ bắt máy bảo là để về nhà báo cho Linh

Chờ cả tiếng không thấy gọi lại

Sốt ruột gọi lại cho nó

Hấn nói mới khỏi bệnh , không đi xa được

Tao động viên nó cố lên

Anh em chẳng còn mấy dịp ...

Có lẽ vợ chồng không nói chuyện với nhau được !

Uống công tao nghe lời thằng Võ xúi trẻ ăn cứt gà

Lúc nào gặp vợ thằng Linh rồi tao tính .

Thân , hakhanhlongiaotu.

From: 'd n' via cvk67 [mailto:cvk67@googlegroups.com]

Sent: Friday, August 04, 2017 8:03 AM

To: cvk67@googlegroups.com

Subject: Hop mat 50

Khánh ơi

mày tính gặp vợ thằng Linh rồi tính chuyện gì vậy?

Coi chừng thằng Linh có võ bình định đó !

Chúc 67 ta có mấy ngày hạnh phúc bên nhau.

Cụ Hải cũng sợ dâng lễ lúc 5 giờ không đưa nào chịu nổi nên đành dời lại 7 giờ ???

Nhớ lên chương trình cho cuộc gặp gỡ tới, để coi có tham dự được không

Thân

Diệu

Những lời chúc và hiệp thông, động viên từ nhiều Thầy, nhiều anh em, Thầy thi 62 dạy Arithmethiques, DO Thắng, Duy Sỹ 64, Việt Hùng, Thầy Math Moderne ngày xưa của 67, Thầy Tố Geneve, Bok Tâm...

Thầy Lương...

From: 'pqf' via LLcvk [mailto:llcvk@googlegroups.com]

Sent: Sunday, August 06, 2017 12:06 AM

To: llcvk@googlegroups.com

Subject: Re :RE: Hồng Ân 50 năm lớp CVK 67.

Men chúc lớp sixieme 50 nam ve truooc ngay hoi ngo vui ve. Tinh ra nhu vay da 47 nam roi khong duoc gap lai. Chi tinh thoang moi thay hinh mot vai nguoi tren dien dan, nhung hiem qua, va lam luc cung khong nhan ra. Phai chi duoc gap lai tat ca o Kontum dip nay thi quy hoa qua. Chúc sức khỏe và luôn trẻ trung trong tinh thần. Chau Son choa co may dua ve nguon day? Halleluya! Deo gracias!

DQL

Được gửi từ Yahoo Mail cho iPhone

Dinh Minh Quang <dinhhminh.quang@gmail.com> cũng động viên lớp đàn anh của Quang:

Em xin thay mặt cho cvk73 kính chúc các anh cvk67 hợp mặt vui vẻ trong dịp tạ ơn 50 năm hồng ân này.

Em Đinh Minh Quang 73

Sent from my iPhone

VIETHUNG NGUYEN <nguyenviethungcvk65@gmail.com> wrote:

Rất nhớ những chuyến về lại CVK ... Xin cùng hiệp thông với lớp CVK 67.

VietHung65

Hồng Bích Thổ Hoàng cũng chia sẻ...

Em út xin chia sẻ niềm vui với các anh 67 bằng tâm tình của Tiếng Lòng Dân 14, hát thì 30 nhưng tâm tình 50 năm cũng vậy thôi, Dân Chúa hôm qua hôm nay và ngày mai.

em

Hồng Bích

Le Thành Thu 68 ("Thu Trục") cũng phải lên tiếng, và gửi tặng anh em một tấm hình.

Nhân dịp các bác cvk67 hợp mặt kỷ niệm 50 năm vào chủng viện, mời các cụ nhìn lại hình ảnh "chiến trường xưa"

nơi 50 năm trước các bác 67 đã từng lăn lộn, leo trèo, trượt bám, đu đeo.....bịt mặt "chiến đấu" mỗi đêm trước giờ đọc kinh.

Ai bị gọi trúng tên là "chết" bị loại khỏi vòng chiến. Không bom không đạn nhưng trận chiến cũng khốc liệt không thua gì trận đổ bộ Normandie "Le jour le plus long", cũng đầy kịch tính không thua "Les Canons de Navarone"...

PJ tiếp lời...

Phuc Nguyen Toan <phucphuc@gmail.com>

Trong tất cả các lớp CVK từ 1935 cho tới nay,

chỉ có lớp 68 là nhớ được chính xác ngày đầu tiên nhập học của mình là ngày 10/7/1968 nhờ công sử gia Nguyễn Đình Nhạc.

Ngày 15/8/1968 lễ Đức Mẹ Hồn Xác lên trời, cha bề trên Lộc công bố danh sách chính thức trúng tuyển sau khi đã qua một kỳ thi vô cùng nghiêm ngặt do thầy Đông, thầy Đắc khảo sát.

Các cụ nào không chia được động từ Ê Trờ, không phân biệt chữ đợc chữ cái, con gái con trai là đợc xách va li về nhà...

Lớp 67 có nhớ chính xác ngày nhập học của mùa thu năm ấy không ?

PJ

Bác Duy Sỹ cũng lên tiếng...

Nguyen Duy Sy <duysy2007@gmail.com>:

Chúc anh chị em Sáu Bảy vui vẻ bên nhau. Nhớ chỉ cho con-cháu nơi đã từng đánh lộn, đá banh.

Ds

Rồi....

PHS họp mặt bằng thơ.

Phạm Quang Phương tiếc hùi hụi.

Chưa nghe chú 9 SanJose lên tiếng.

Phương Mỹ Lai tận bên trời Tây, dù bận vướng dạy ngoại ngữ tiếng Anh cho mấy em MỄ, không về tham gia được, cũng phải lên tiếng...

'Phuong Pham quang' via huynhdekito <huynhdekito@googlegroups.com> wrote:

Chúc mừng các bạn tham du nhưng ngay họp mặt nhân Kỷ niệm 50 năm ngày đầu tiên nhập học. Rất tiếc mình khg có mặt trong nhưng ngay có ý nghĩa này trong cuộc đời mọi ae 67..tuy hu hong cung xin gop loi cau nguyen voi Chua va Duc Me (dac biet, Duc Me Mang Den)ban on lanh den cac thanh vien lop 67 cung gia dinh

Phuong 67

Hữu Paris cũng không quên nhắn gửi:

.... Em xin hiệp lời cảm tạ Thiên Chúa cùng đại gia đình Cvk và chúc mừng các Thầy, các bác Cvk 67 trong những ngày hội ngộ tràn đầy kỷ ức về mái trường xưa, "chủng viện Kon Tum" nơi hun đúc bao thế hệ có ích cho đời.

Em Hữu

Và nữa, Thầy Tố nhắn gửi....

Chúc lớp cvk67 có cuộc về nguồn kỷ niệm 50 năm gặt hái được nhiều thành quả như mong ước. Thể hiện tình huynh đệ chi binh, tình yêu mến giáo phận, tình liên đới với những thiếu thốn và bệnh tật của bà con dân tộc, tình biết ơn các vị tiền bối và các cha thầy giáo và nhất là lòng biết ơn với Thiên Chúa đã ban muôn hồng ân.

Lớp cvk67 thật đặc biệt với những đại sứ đầy nhiệt huyết và gắn bó với trường cũ bạn xưa và với giáo phận như Hiền, Võ, Sơn là ba cột trụ của KMF và các cha Hải, Thạch, Thắng và nhiều anh em khác không thể nêu hết tên ở đây. Thật là tuyệt vời và cảm đội ơn Chúa.

Một lần nữa chúc cvk 67 mọi điều tốt đẹp trong dịp về nguồn kỷ niệm 50 năm này. Deo Gratias. Tố

Van To

Tối thứ sáu, đông đủ anh em Sài Gòn có mặt tại điểm hẹn Bến xe Miền Đông....

Quý Banme báo cho biết xe Quý xuống Banme đón anh em Đức Minh và Trung Hòa, Banme, kéo hết cả lên nhà Ông cố Khả địa ăn tối nghỉ ngơi để khoảng 1, 2 giờ sáng lên đường... Mình nghĩ bụng... nghỉ ngơi gì, một bàn ăn đầy ắp thế này cùng với dàn pháo nổ gặp lửa thì ngủ gì được...

Con nhà Võ lo lắng vì phải làm sao cho kịp chở 14 thùng thuốc TXCC ra kịp gửi xe với mong ước làm sao để tiết kiệm được bạc triệu tiền chuyên chở, do có đến 11 người đi chứ ít đâu, vì dù một trăm đồng phí phạm thì cũng không nên do đó là đồng tiền tiết kiệm chi tiêu của bao tấm lòng từ muôn phương gửi về. Tới trước cả tiếng, nhưng xe chẳng cho hàng lên, do chưa có vé, rồi giằng co một hồi, xe bảo do không đang ký hàng mang theo. Võ réo Hiền.... chúng nó muốn kiểm chác thêm chẳng? Mình điên tiết, dừng xe lại và phone cho mấy em bán vé.... Ai bảo đi xe và mang hàng theo phải đăng ký trước, qui định nào???? Cho tôi xem đi.... À chú Hiền à?... con xin lỗi chú, để con gọi cho xe và sẽ báo lại cho chú ngay... Không thấy gọi lại... mình đoán chúng nó biết chú Hiền cả vì mấy năm nay, hàng tháng cả chục thùng thuốc mang tên người gửi là Chú Hiền vẫn cứ gửi đưa lên cho TXCC qua hãng xe này, và trả tiền đầy đủ! Về tới nhà, Hùng Hường phone bảo vừa gặp Võ và bác Kiên đi ngang qua... mình hỏi Võ mới biết chúng nó cuối cùng cũng xếp hàng lên xe, và không thấy đòi tiền. Nhưng con nhà Võ vẫn chưa yên tâm và bảo chỉ khi nào lấy hàng ra khỏi xe mà chúng nó không đòi tiền thì khi đó mới chắc ăn. Nói thế mình vẫn chưa yên tâm...

Thường thì khoảng 7h30 tối xe dừng lại cho ăn tối rồi, nhưng mãi tới hơn 9 giờ tối xe mới dừng, con nhà Công đói bụng la hoảng... bữa cơm không thật sự ngon, nhưng đói bụng nên cuối bữa trên mâm chẳng còn gì nhiều. Một đêm ngủ vật vờ trên xe... chớp mắt không nhiều, nhưng tạm ổn.

Xe gần tới Kontum, mình hù chúng nó trong nhóm có một ông Cha đó... và chỉ ngay couchette Rev Bảy nằm... nói có sách mách có chứng.

Thật ngạc nhiên, không chỉ chúng nó không lấy tiền cước, mà tới Kontum, chúng nó còn bảo các chú cứ lên lại xe rồi cháu chở cả người cả xe về tận TGM, thay vì phải đi xe “trung chuyển”, chừ lúc này mình và Võ thật sự yên tâm. Giấc ngủ không trọn vẹn, nhưng ai nấy đều tươi tỉnh. Tới nơi, ông cố Hạ Savant, Trịnh Quang Hùng và Nguyễn Xuân Thảo đã có mặt cùng với Trịnh Kim Hòa. Thì ra là cả ba đã tới từ chiều hôm trước và đã lai rai với nhau.

Trên xe mình vẫn hỏi Võ không biết anh em lên ngủ nhà nào? Nhà ngủ CV? Nhà khách Bok Huyền Phương nghĩa (học trò Võ?). Cứ lo nhà ngủ bị khách Caritas sử dụng.... Võ bảo yên tâm vì đã áp dụng chiến thuật ngoại giao cho tình huống khi mà kéo được Bok Bảy đi cùng chuyến xe lên Kontum (và giờ thì mình mới hiểu ra chiến thuật này của con nhà Võ): Bok Bảy Quản Lý ĐP đã phone lệnh cho người chuẩn bị nhà ngủ đón tiếp 67, các ông riêng và các phu nhân riêng! Lên tới CV cứ nắm áo Ngài là chẳng còn phải bận tâm gì cả. Bữa ăn trưa ra sao? Bok Bảy cũng đã lệnh cho nhà bếp TGM chuẩn bị 5 bàn ăn cho đoàn 67. Bok Bảy đi cùng xe với anh em, chẳng lẽ ngài nói không!!! Và đúng thật, tất cả đã chuẩn bị sẵn theo lệnh từ xa của Bok Quản Lý. Con nhà Võ nịnh thế nào với Bok Bảy thì mình không biết!

Mà xét cho cùng, cho dù Bok Bảy không muốn dành sự ưu ái cho anh em 67 đi nữa, thì con nhà Võ cũng đã có cách: CVK có Professeur francais academique nào kinh nghiệm và “toujours prêt” như con nhà Võ không? Ngày Cha Giáo Hồng nhận nhiệm vụ Giám Đốc ĐCV, con nhà Võ bị Cha Giáo thuyết phục lôi cổ về dạy grammaire tiếng Tây cho các thầy Nhà Bok Do. Theo con nhà Võ, cũng phải ít là 6 tháng các thầy mới “thông” và mới có vốn grammaire để mai này ra ĐCV Huế mà nổ, mà có đến hơn 40 thầy chứ ít đâu! Thấy con nhà Võ cứ cớm nhà vác ngà voi, đợt này đợt khác, nhà Quận 4 giao Bảo Khánh toàn quyền quản lý, Bok Bảy, Cha Giáo Hồng đề nghị hỗ trợ chi phí đi lại ăn uống cho con nhà Võ, Võ tuyên bố xanh rờn: giúp miễn phí!!!!

Nghe đâu, với sự đồng tình của Bok Vinh trụ trì Nhà Thờ Đức An, được con nhà Võ cố vấn, đang có kế hoạch đưa các thầy nhà Bok Do Đức An Pleiku về CV, nơi ngày xưa mấy thế hệ các chú lớn chú nhỏ đã sống và được dạy dỗ, đào tạo nhân bản, để dễ bề sinh hoạt, để sáng trưa chiều tối các Thầy không còn phải bận tâm đưa mắt ngấm nhìn các em gái Đức An Pleiku má đỏ môi hồng, xinh như mộng, trong bộ áo dài mỏng tanh tha thướt hoặc váy ngắn củn cởn lượn qua lượn lại trước cửa phòng học, trò chia trí ngoái đầu nhìn ra đã đành, mà Thầy dạy grammaire francais lắm lúc cũng quên không biết mình đang nói gì, vì... “*le rouge excite le taureau*”, Cha Giáo Lange ngày xưa dạy Histoire-Geo ở Adran chẳng phải đã nói như thế khi một bóng hồng lảng vảng qua cửa sổ lớp khiến học trò Sohier 62 ngoái đầu nhìn sao?

Quả là lắm chiêu con nhà Võ sử dụng để anh em 67 từ muôn nơi hội tụ về có được những khoảnh khắc thân tình và ấm cúng hôm nay.

Gặp ngay Cha Tổng và chào Ngài... Cũng may hôm đó không có đoàn Caritas nào cả... Vậy là chiến thuật tiếp cận hiệu quả.....

7 giờ hơn, đoàn Banme tới nơi. Đói bụng lắm, nhưng cố chờ.

Tấp vào nhà Lợi 70, ăn sáng, uống café. Ly café thật đậm đà trong tiếng chào hỏi, rộn ràng tiếng cười người về từ khắp nơi, có những anh em từ mấy chục năm nay chưa gặp lại: Hạ Savant sau 45 năm giờ mới về lại Chủng viện, Phạm Sỹ Truyền cũng thế, chỉ mới 47 năm thôi!!!!

Nhận giường, nhận phòng... chờ Rev Hải Guru tới..

Gặp Bok Truyền tình cờ... rất niềm nở và thân tình. Ngay giờ đã chính thức nhận nhiệm sở GX An Khê và tha thiết mời anh em ghé thăm Giáo xứ...

Không biết có la cà dọc đường hay không, nhưng Rev Hải Guru tới trễ nên phải bỏ lễ, tuy nhiên vẫn kịp để khai mạc ngày hội 50 năm 67 tại nhà nguyện Chứng viện với sự chủ trì của Bok Guru.

Ngày hội bắt đầu với lời ca rộn ràng âm vang cất lên trong nhà nguyện CVK: “Hành trang người trẻ” của LM Hoàng Đức (Cha Màu DCCT), bản nhạc rất quen thuộc đối với chúng ta những năm tháng ở CV xưa.....

Lạy Chúa, chúng con về từ bốn phương trời
Lạy Chúa, chúng con về từ khắp xóm làng
Cùng với lớp sóng người hành hương
Về nhà Chúa đi, về nhà Chúa đi

Hành trang con mang theo niềm kiêu hãnh của tuổi trẻ
Hành trang con mang theo niềm tủi nhục của kiếp người
Về đây xin dâng cho Cha trong lo âu
Đưa hai tay góp chung xây thế giới mới

Hành trang con mang theo cuộc thác loạn của tuổi trẻ
Hành trang con mang theo niềm oán hận của lớp già
Về đây xin dâng cho Cha trong lo âu
Đưa hai tay góp chung xây thế giới mới

Hành trang con mang theo đầy đau buồn của thế giới
Hành trang con mang theo trào căm hờn của lớp nghèo
Về đây xin dâng cho Cha trong lo âu
Đưa hai tay góp chung xây thế giới mới

Hành trang con mang theo cuộc sống đầy niềm cay đắng
Hành trang con mang theo nỗi lo buồn của nhân loại
Về đây xin dâng cho Cha trong lo âu
Đưa hai tay góp chung xây thế giới mới

Hành trang con mang theo mọi khát vọng tìm chân lý
Hành trang con mang theo mọi nỗ lực tìm công bằng
Về đây xin dâng cho Cha trong lo âu
Đưa hai tay góp chung xây thế giới mới

Sau nghi thức khai mạc, chào đón đã đến giờ ăn trưa, anh em kéo nhau xuống nhà cơm TGM : 1 bàn các Cha và 5 bàn dành cho đoàn 67... Cha Tổng đại diện DGM đón tiếp...

Đại diện 67 đáp lễ, cảm ơn sự đón tiếp ân cần và nói lên những ưu tư, sự đồng cảm với GP, với sứ mệnh chăm sóc người nghèo và mong ước được tiếp tay với GP thay cho một sự đền ơn đáp nghĩa cho GP về những gì đã nhận được sau hành trình 50 năm....

Cũng như bao lần khác, Ngài tranh thủ giới thiệu về công việc của Caritas, về các nhu cầu hiện tại Ngài đang lo.

Ngài thao thao bất tuyệt...

Nghe bùi tai quá, Hùng Đỗ đồng cảm và xuất chiêu ngay: cam kết giúp 20 học bổng cho các em học sinh sinh viên trong chương trình phát triển học đường của Ngài và những tiếng vỗ tay vang dội... Hùng Đỗ vẫn được tiếng là nổ, nổ ở đâu nhưng đây thì không, nói là làm!

Ngài giới thiệu về dự án xây dựng công trình Đức Mẹ Mang Đèn.... Đã có giấy phép, đang kiểm tiền, bốn năm mô hình kiến trúc và Đức Cha Alô vừa mới phê bút chọn một để ngâm cứu kỹ hơn, tính toán kinh phí, vật liệu, chi tiết kiến trúc...

Có mặt Kiến trúc sư Kiều An bạn con nhà Công, lại thêm kỹ sư xây dựng Hùng Đỗ giàu kinh nghiệm từ Bắc chi Nam với việc giám sát thi công những cao ốc 40, 50 tầng, công trình Mang Đen là “chuyện nhỏ”, nói theo kiểu Hùng Đỗ “chẳng là cái đinh gì!”. Vậy là “rà đúng đài” và nhà cơm thêm rộn rã.

Lợi dụng lúc Cha Tổng còn phấn chấn với buổi gặp 67, anh em gạ Ngài cho mượn chiếc xe 25 chỗ để sáng chủ nhật đi Măng Đen. Ngài đồng ý ngay, nhưng không có “bác tài” do không báo trước. Chẳng sao, tài xế có sẵn: Hùng Đỗ xung phong ngay. Ngài chỉ nơi để chìa khóa.

14h : sinh hoạt 67.

Điểm lại những gì đã qua, sinh hoạt anh em từng nơi từng vùng, kể còn người mất, kể có mặt người vắng, lý do..., trong khuôn viên “nhà ngủ B” và khung cảnh ảm cúng ngày xưa của anh em mình.... vẫn là dãy cửa sổ thông thoáng phía trước hướng tầm nhìn về Phương Nghĩa, Tân Hương, dãy núi cao xa xa, phía sau vẫn là TGM và khu vườn trồng (có khác chẳng là không còn nghe tiếng đạn pháo VC, tiếng máy bay gầm rú những năm chiến loạn những năm 68 - 73, vì phi trường Kontum ngày nào đã được kẻ xâm lăng xóa sổ và cắt xén chia chác nhau làm nhà), vẫn là những học tử để đồ các chú nép bên dưới hàng cửa sổ, cầu thang gỗ hai bên dẫn xuống lầu dưới, 4 dãy giường một ngăn đôi bởi hàng cột gỗ lớn..., ngoại trừ đầu đưa nào cũng bạc sau 50 năm bôn ba... chứ không còn là những chú chủng sinh 67 nhỏ nhỏ “ngoan hiền, gương mẫu” ngày nào.

Không biết các Cha giáo, Thầy giáo và các anh em lớp đàn anh đàn em ngày xưa có đồng tình với đặc tính “ngoan hiền, gương mẫu” truyền thống của 67 không? Còn nhớ hình ảnh một chiều đẹp trời nọ lúc 67 còn học 7A, Cha Bề Trên Alexis cầm manivelle xuống nhà máy bơm nước, một chú nhỏ nào đó ló đầu ra cửa bùm tay “alo – alo”, chợt thấy Cha Bề Trên, vội nép mình ngay phía sau cửa sổ, Cha Bề Trên ngược đầu lên thì thấy học trò Hải Hà đứng ngay cửa sổ, ngài chẳng nói chẳng rằng, cầm roi dây điện lên lầu bắt Bok Hải Guru nằm sàn nhà, chẳng để cho học trò Hải Hà biện minh hoặc giải oan, đét cho học trò Hải Hà mấy roi vào đít, đau điếng, không biết còn vết sẹo nào không?

Cũng một bữa nọ năm 6eme, Thầy Giám Thị Thắng bắt gặp học trò Hải Hà cầm một mảng cơm cháy lên phòng ngủ, vừa bước lên cầu thang hí hửng, trò gặp ngay Thầy Giám Thị và bị đuổi xuống trả nhà bếp. Trò nghĩ đơn giản chuyện bình thường, lén qua cầu thang bên cạnh sau nhà nguyện để mang lên cho bạn bè, cũng vừa ló đầu lên cầu thang, Thầy Giám thị nổi nóng bắt trò Hải Hà “à genoux” và “à genoux sur place - tại chỗ”, trò chẳng nói gì được. Hay một ngày kia cũng năm 6eme, 3 trò 67 Nhật, Hùng bị Cha Bề Trên Thiệp phạt quì hành lang, rồi cũng chẳng để trò giải bày thực hư, dồn tất cả nội công bạt tai cả 3 trò, mạnh đến nỗi ngài mất thăng bằng suýt té... và còn bao nhiêu kỷ niệm khác nữa anh em 67 “ngoan hiền” ngày xưa vẫn ôm ấp mỗi khi nhớ về các Cha Giáo Thầy giáo với tất cả sự “tôn sư trọng đạo”!

Bàn tiếp những gì cần hoàn thiện, đổi mới, kế hoạch sắp tới...

Phải có một “Président” mới vì cũng đã hơn 12 năm với “Président” cũ và cái đầu cũ cũng như những trao đổi cũ rích trên diễn đàn...

Hơn nữa, ngoài công việc làm “chef” đang phải gánh ở Công ty (dù chef Công ty thuộc loại “indiscipliné” do làm gì cũng chẳng phải báo cáo ai, cũng chẳng ai có quyền kiểm tra công việc hằng ngày cả, miễn kết quả công việc cuối cùng “no comments” là được), “Président” cũ đang phải cày với những chương trình của KMF cho Kontum cùng với con nhà Võ với danh nghĩa 67 và KMF Việt Nam, dòm ngó công việc hằng ngày của TXCC, chờ con nhà Võ bươn chải lặn lội mọi ngóc ngách từ Sa Thầy cho đến Tumorong, Kon Maha, Kon Du, Mang Yang.... tìm cho ra những cảnh đời thiếu thốn khó khăn phải tiếp sức, báo về và hấn lại âm thầm ngồi tính toán lập dự án xin tiền để Thầy Tố kiểm tra, KMF phê duyệt trước khi xin tiền. Xin được rồi, hấn lại phải theo dõi thực hiện, báo cáo từ interim cho đến final, “donors” có thắc mắc gì thì Thầy Tố chỉ gửi một lệnh ngăn gọn copy cho Bok Tâm, Võ, bảo hấn kiểm tra và trả lời; hai ba ngày sau không thấy hấn trả lời, Thầy Tố gửi tiếp một email thứ hai nhắc nhở. Có lần hấn than phiền với con nhà Võ vì bị Thầy Tố “đi” do số liệu conflict lung tung, mà lỗi là do Thầy Tố copy/paste lấy râu ông Tây cắm cằm bà Ta mũi tẹt, thay vì bênh vực hấn, con nhà Võ còn an ủi bằng một câu ngăn gọn: Magister dixit! Thầy phán trò làm sao cãi! Trò cãi Thầy là chỉ có hư. Hấn đành ôm hận, lủi thủi lục lại mấy reports, check,

double check rồi trả lời. Thầy Tố động viên bằng mấy chữ cảm ơn, xoa đầu từ xa khen học trò ngoan hiền... và hẳn coi đó là một niềm an ủi.

Mà cũng chẳng sai đâu! 50 năm 67, nhưng việc kiểm tra và báo cáo cho Thầy Tố và các “donors” thì cứ phải làm. Làm sao? Có thì giờ không? Tu te démerdes! Hẳn lựa lúc anh em tán dóc và chờ Bok Guru tới, có mặt Ya Me Imenda, hẳn gạ gẫm bà Ya Ảnh vẫy trẻ Marie lấy xe máy chở đi Dak Kia xem dự án làm nhà nội trú cho cộng đoàn này tới đâu, đi tiếp vào Ya Chim, ghé Bok Quyền 69 đang làm nhà thờ Plei Jodrap, rồi qua Plei Rowak xem dự án nhà nội trú Cộng đoàn Ảnh Vẫy Plei Rowak. 18 cây số tính từ CV chứ ít đâu! Trời mưa lun phun, có lúc nặng hạt, ngồi sau xe, hẳn rán chịu ướt, bùn té cả lên quần áo mỗi lần xe chạy qua vũng nước, bà Ya mang áo mưa nhưng hẳn ngồi yên xe co ro cắn răng chịu đựng, không dám vén áo mưa bà Ya để chui vào cho đỡ ướt. Kể ra thì hẳn cũng có vẻ “ngoan hiền gương mẫu” đó chứ! 67 mà.

Nhà thờ Plei Jodrap đang khởi công...

Cộng đoàn nội trú Plei Rowak.... Nhà bếp của cộng đoàn..

Phòng ngủ cho các em nội trú Plei Rowak vừa mới hoàn tất và hẳn cứ phải kiểm tra và báo cáo để khỏi bị Thầy Tổ “xì nẹc”.

Chọn “Président mới”, cử “Phổ thông đầu phiếu” cho chắc ăn và “démocratique” vậy... Một cây bút và một mảnh giấy, thế là xong.

Và “Président mới” được chọn ra: Công (mà anh em vẫn gọi một cách thân thương “Công Ngủ”). “Công Ngủ” cho biết nhận nhiệm vụ này theo lời khuyên của PHS, đại ý là *“mày nghỉ hưu rồi, đầy đủ rồi, chẳng làm gì nhiều nữa, rón đảm nhận việc này cho hai đứa kia rảnh tay hơn để lo cho KMF”*.

Sẽ có một email thông báo “Président mới” với diễn đàn chứ! Thì dĩ nhiên rồi! Đây nè... Trần Đức Công 67, tự là “Công Ngủ”, cầu thủ bóng rổ nằm vùng chuyên nghiệp thấy trái nào vào trái đó, email : congtran@gmail.com Phone liên lạc: 090 378 0046.

“Công ngủ” đây nè..., cho những ai không có mặt nhận diện.

Con nhà Võ tuyên bố từ nay không còn cho phép mình gọi là “Cu Công” như trước nữa, mà sẽ là “Công Président”, và yêu cầu các đồng môn khác cũng phải tuân thủ.

“Chuyển giao quyền lực” giữa Président cũ và mới....

... giữa Ban điều hành cũ và mới....

... với nhiệm vụ mới : **“50 năm vẫn một mối tình”** với nhau và với CVK, với GP Kontum, một ngày như mọi ngày cho tới “ngọc khánh CVK 67” năm 2042, dù phải chống gậy về CV Kontum.

Muốn thế, phải *"mens sana in corpore sano"* như Cha Giáo Desroches ngày xưa vẫn nhắc đi nhắc lại câu ngạn ngữ Latin này.

Và thế là kéo nhau xuống sân bóng rổ Cha Huyền Phương Nghĩa. Chiều thứ bảy, dù biết học trò Huyền bận với công việc mục vụ giáo xứ cuối tuần, Thầy Võ vẫn lôi cho bằng được trò Huyền cởi đồ ra đấu bóng rổ.... Lại *"Magister dixit"*! Hết nói!

Các phu nhân động viên cổ vũ, dù đã tới cái thời trên bảo dưới không nghe, không *"ngoan hiền"* như 67 ngày xưa nữa, ít nhất là về chuyện này.

Nhưng nhìn vẫn còn *"phong độ"* chán....

Đoàn qua chào Đức Giám Mục Alô...

Cha Quản lý báo cho biết DC Alô đã thông báo trong bữa ăn tối ngày hôm trước rằng anh em 67 sẽ về đây mừng kỷ niệm 50 năm.... Đang trên sân bóng rổ, nhưng Cha Quản lý đã nhắc mình là DC Alô đã về và sẵn sàng chờ gặp gỡ thân tình anh em 67. Mình giục con nhà Võ, hẳn còn rần “nướng” tiếp 15 – 20 phút nữa.

Thay đồ cho khỏi có “mùi” sau mấy temps bóng rổ, mình phone cho Cha Quản lý. Ngài bảo DC Alô đang ăn tối. Hẹn 15 phút nữa.

Biết anh em tới nơi, Ngài ra phòng khách đón. Ngài mừng vì các thể hệ anh em và con cháu CVK tản mác khắp nơi vẫn còn nhớ đến GP, qui tụ về Mái trường xưa mỗi khi có dịp; Ngài bảo 67 là lớp đầu tiên kéo nhau về KT mừng kỷ niệm 50 năm, trước đây 62 cũng đã về Sohier Đà Lạt rồi.... Ngài không nhớ rằng năm đó hai lớp kéo nhau về mừng 50 năm 62 và 45 năm 67. Ngài mừng khi nhắc tới những đóng góp của anh em, cách riêng 67, cho công việc chung KMF từ bao năm nay..... một công việc đáng khích lệ và trân trọng.

Ngài bắt tay và vẫn còn nhận ra, nhớ tên rất nhiều anh em, kể cả những anh em ít có dịp gặp Ngài.

Kính báo với Ngài và mời Ngài sáng Chủ nhật có thánh lễ mừng 50 năm 67, và bữa tiệc trưa tại Kon Klor, nhưng Ngài sẽ không có mặt do phải dâng lễ ban Phép Thêm sức cho một giáo xứ, nhưng sẽ về sớm để có thể cùng có mặt với 67 trong bữa tiệc chính. Mừng quá!!!

Bok Guru không quên chút quà thân tình cho Ngài... 67 dĩ nhiên cũng thế.

Tấm hình kỷ niệm hiếm có với các phu nhân 67.

Rồi với tất cả anh em 67 và phu nhân hiện diện.

VC Bình 67 cũng tranh thủ...

Đến VC Lộc Traitre...

VC Đặng Hoàng Anh, “cặp đôi hoàn hảo” 67...

Cả Nhật và con gái rượu (ngày thường thì là “con gái rượu” nhưng hôm nay là “delegated supervisor” do “mẹ cháu” không thể đi được).

Chào DC Alô xong, anh em kéo nhau ra nhà riêng Trịnh Kim Hòa tiệc tối (những năm trước, anh em vẫn kéo nhau ra nhà Hòa “Cháo lòng”, góc “ngã ba sung sướng” mỗi dịp về Kontum), một bữa tiệc ngập tràn đặc sản ngon nhất của Kontum. Vẫn mọi nơi mọi lúc, 67 luôn thể hiện sự “ngoan hiền” truyền thống có một không hai của mình....

Sự “ngoan hiền” này đã được Cha Xứ Phương nghĩa, học trò con nhà Võ, chứng giám và chứng nhận nếu ai cần “nói có sách mách có chứng” ...

Và nếu cần, giấy chứng nhận “67 ngoan hiền gương mẫu” từ Úc sẽ được Bok Guru cấp hẳn hoi...

Hoàng Anh – Thu Hà 67 được gọi là “cặp đôi hoàn hảo” vì tiếng nổi như cồn sau khi đoạt giải nhất tổ chức tại Pleiku. Mà xứng đáng thật...

Cái bụng “quá khổ” của Hùng Đỗ cũng không ngăn nổi niềm vui trào dâng...

Bữa tiệc chấm dứt đúng chương trình, đúng truyền thống “ngoan hiền gương mẫu 67”: mấy lời kính tạ ơn và hiệp thông trong lời cầu nguyện cho gia đình Trịnh Kim Hòa, cho thân mẫu Hòa, mỗi anh em 67 và gia đình, cho tinh thần 67, cho Địa phận Mẹ và kết thúc bằng lời kinh Salve Regina, dù vài anh đã hát lộn câu này qua câu kia sau mấy lon bia và pepsi....

Trước khi tới nhà Hòa, anh em vẫn có chút lo lắng khi bác tài bất đắc dĩ Hùng Đỗ loay hoay mãi mới lùì được xe ra khỏi garage, chẳng biết nút nào công dụng gì, mắt lem nhem, đèn Iphone không đủ sáng. Mình biết chiếc xe 29 chỗ này của Cha Tổng, tuổi đời chắc chắn không dưới 20, chuyên chạy đường rừng lo công việc của Caritas Kontum, đại tu không biết lần thứ mấy rồi!!!! và xe đã được hóa phép thành xe 25 chỗ.... Con nhà Võ lo lắng cho chuyện làm sao có bác tài “xịn” để đưa anh em đi Mang Đen ngày mai.

Hùng Đổ ra nỏ máy xe đưa anh em về lại CV: hết dầu, có anh còn hỏi xe dầu hay xe xăng! Mua xăng đổ vào xe dầu thì ... bỏ mẹ! Xe 29 chỗ mà chạy xăng thì tốt hơn hết là mang ra “bán ve chai”, xăng đâu cho lại!!! Con nhà Hòa lại loay hoay cầm can đi mua dầu, dầu về, con nhà Nhật bùm miệng thối dù đã mượn được ống hút, dầu chui hết cả vào miệng

Về tới garage TGM, lại phải mất cả 10 phút Hùng Đổ mới đưa được xe vào garage với sự trợ giúp của 5 – 7 “lơ xe”, mà “tới” chứ không phải “lùi”. Phải kêu anh em “cứu bồ” thôi. Công Ngủ báo Hùng Đổ, mình gọi ngay Trịnh Kim Hòa. Hòa bảo : “chuyện nhỏ, tứ lo”. Và 2 phút sau Hòa gọi lại: “xong! Thăng em trai mình 7 giờ sáng mai có mặt. Nó lái xe chuyên nghiệp, xe đò, xe khách, xe tải, nó lái hết”. Vậy là yên tâm. Có café cappuccino instant Made in Thailand mang từ Bangkok về, nhưng chẳng làm sao có nước sôi, 2 Thầy CVK cháu coi sóc nhà ngủ nghe tiếng lớp đàn anh 67 về sợ quá, lại thêm sự hiện diện của một ông cha mà các Thầy bảo là “em Cha Thượng” (do bộ râu giống hệt), đóng cửa phòng kín mít “trốn” sạch. Lại kêu cứu Trịnh Kim Hòa, Hòa mang vào cho một ấm điện nấu nước. Thế là có đầy đủ đồ chơi.

Chẳng có lý do gì để không ngồi ôn lại những kỷ niệm xưa, hồi mới vào CV, hồi 7A, 6eme, 5eme, 4eme.... Với chai rượu tây Bok Guru mang tới, café cappuccino Thai Lan, café pha Ballantines theo sáng kiến của Công ngủ, biscuit Úc.... lảm chuyện, những hồi ức thuộc loại “bí mật riêng tư” cứ thế mà tuôn xả, chuyện thăng này với thăng kia, chuyện các Cha Giáo với học trò, chuyện học trò chơi xấu các Thầy vì bị “đì” mà không cho giải thích hoặc chữa lỗi, những cú bợp tai nảy lửa ngày nào cứ vậy mà khai báo, chuyện Rev Hải Hà đá dầm, chuyện con nhà Công chuyên đời chọc Cha Bề Trên Thiệp “Je pense que ...” với hai bàn tay xoa xoa cuộn vào nhau, chuyện Nguyễn Thành Công mộng du leo lên ngồi trên mái ngói nhà ngủ, chuyện Hoàng Văn Cửu chuyên nghe trộm đài BBC, chuyện Cha Bề trên Sohier - ĐC Phero - một ngày đẹp trời năm 1974 cho 9 học trò 67 xếp valise ra về cùng một lúc, chuyện Quý Từ suýt chết đuối khi thách nhau bơi qua Hồ Đa Thiện....

CVK 67 và Khúc tạ tình 50 năm hồng ân (1967 – 2017)

Kontum 04 – 06 tháng 8 năm 2017

(Tiếp theo)

Cười bể bụng!

Chẳng biết thỏa thuận với PHS về chuyện update thông tin nóng hổi về ngày hội 50 năm 67 thế nào chứ con nhà Công ôm cái Iphone 7 Plus xịn, lại thêm kỹ thuật IT thuộc loại siêu trong đám 67, và thế là chụp và online ngay lập tức sau mỗi lần ngắm nghía và bấm nút... Lại attached lên Youtube nữa....

[Download Attachment](#)

[Available until Sep 4, 2017](#)

PHS theo dõi sát cuộc gặp mặt của anh em...

Con nhà Thảo Hồ, Lâm cũng sẵn Iphone trong túi... chơi luôn, gửi email và đầy đủ hình ảnh post lên mạng khi có thể.

PHS trả lời ngay:

Cám Đức Thảo cho chiêm ngưỡng thi sĩ troubler Quý Từ!

Cám ơn. Cám ơn!

Nhớ anh em lắm!

*PHS không hút thuốc, không biết uống, nhưng muốn ... đẹp mà thôi. Xin mỗi anh em uống dùm PHS một
một hớp thôi.*

Thanks

Thao Ho Duc' via cvk67 <cvk67@googlegroups.com> viết:

Trần Quốc Định vừa đọc thơ của Sơn cho anh em nghe, tất cả anh em đều tấm tắc khen Sơn sang tác
quá nhanh, mình để nghị Quý Từ phúc đáp lại, nhưng Từ chưa chuẩn bị kịp

Và chỉ mấy phút sau, Quý Từ đối thơ : *MỪNG KIM KHÁNH CVK 67 (1967-2017)*

Mừng năm kim khánh CVK

67 hộp mặt, chúng ta sum vầy.

Sau 50 năm, ta về đây

Chung lòng, chung sức dựng xây nước Trời.

Anh em ta khắp nơi nơi

Cùng chung chí hướng, một nơi luyện rèn.

CVK mãi lưu tên

Đào tạo linh mục, chủ chiên hiền lành.

CVK mãi mãi lưu danh,

Chứng nhân của Chúa, nhiệt thành nơi nơi.

Chỉ vì sự nghiệp nước Trời,

Thương yêu, đoàn kết, tươi vui tháng ngày.

Dù cho xã hội đổi thay,

Anh em ta vẫn như ngày năm xưa?

Bé thơ hớn hở nô đùa,

Cùng nhau tiến bước thi đua học hành.

Bây giờ có bạn thành danh,

Hùng Sơn tiến sĩ, công thành vẻ vang.

Trần Hiền, Anh Võ vững vàng,

Dù dắt 67 đàn hoàng tiến lên.

Cố Hạ sáng giá đáng khen,

Tạo nên linh mục ta nên chúc mừng.

Cố Khả cũng rất oai hùng!

Nhỏ con, ngon độ ta đừng trách chê.

Gia đình bề thế mọi bề,

Nhất là có được con khoe "Phước bà".

Chúc mừng hạnh phúc thêm ra,

Tối nay được nhậu nhà Khả Nga.

Cụng ly trò chuyện ba hoa,

Râm ran, to nhỏ, tình ta tình đời!

Cho nhau thân ái vui tươi

Chúc nhau nụ cười thắm mãi tương lai.

Tình ta giữ mãi đừng phai

CVK 67 mãi hoài mến thương.

Ngày mai ta sẽ lên đường,

Về nơi Quê Mẹ mái trường thân yêu!
BMT 04-08-2017
Thân ái, Quý Từ

Công bằng và khách quan mà nói, thơ này của Quý Từ và cả của PHS mà để cho Cha Giáo Trần Sơn Nam dạy Việt Văn 67 năm 7A chấm thì có lẽ cũng chỉ được điểm 9,5 hoặc 9,7/20 và Ngài sẽ phải bắt chước Pere Laroque để nhận xét cuối năm: *“Ils s'accrochent péniblement à la moyenne!”*. Hoặc nếu để cho Thầy Võ chấm theo luật bằng trắc lục bát hoặc thơ Đường thì may ra cũng chỉ 3,1 hoặc 3,2 điểm trên 20 với lời phê nhẹ nhàng... *“le maximum de ce qu'il vaudrait !”*, Thầy dùng “conditionnel présent - vaudrait” chứ không dùng “présent - vaut” hoặc “imparfait - valait” đâu nhé. Nhưng nói sao thì nói, cũng như thơ mới PHS, đằng sau những vần thơ ấy là cả một tấm lòng với anh em, với Kontum và với những phận người kém may mắn ở Kontum mà mỗi người đang ấp ủ với những gì có thể làm được.

Quý Từ thông báo cho anh em dự tính tổ chức đám cưới cho con gái sang năm. Và với anh em, Quý Từ vẫn như ngày nào và cũng như mọi lần, chuẩn bị sẵn những tập thơ viết tay photocopy gửi tặng mỗi anh em. Chẳng lẽ cứ viết tay mãi trong cái thời đại công nghệ thông tin này? Kiếm đâu ra mấy cái máy đánh chữ gõ lọc cọc dùng giấy carbon hồi xưa nữa? Đưa vào nhà bảo tàng hoặc xó bếp hết rồi! Có “hai lúa” đến mấy thì ít nhất cũng phải biết đọc trên màn hình, gõ bàn phím, nhận “meo”, đọc “meo” và trả lời “meo” chứ, hoặc chí ít thì PHS mà có gửi “desserts” thì cũng phải biết làm sao mà receive/send chứ. Hùng Đỗ rất không bằng lòng về chuyện Quý Từ cho đến nay vẫn chưa sử dụng máy tính và email mà cứ phải viết tay.... Hùng giải thích cho Quý Từ “máy tính” tiếng Anh gọi là còm piu tơ, công nghệ thông tin gọi tiếng Anh là IT – Information Technology -... Và nói được làm được, ngay tại chỗ, Hùng Đỗ mở Iphone, lên mạng và lập ngay một email account cho Quý Từ, dặn dò cách sử dụng, cài đặt mật mã.... Dặn dò từng thao tác và phone cho Hùng nếu ngồi trên máy mà mò không ra, Hùng Đỗ sẽ giải thích cặn kẽ và hiệu quả nhất. Cứ thế Quý Từ hai mắt sáng rực, há hốc miệng nghe Hùng Đỗ giải thích, rồi lấy bút, sổ tay ra chép.... Ờ sao đơn giản thế mà không biết? Hay tại vì một đôi lần nào đó trước đây xem nhầm mấy cái hình tươi mát do Tiến sĩ PHS gửi có mặt bà nhà Trinh và bị bà Trinh cho xuống gầm giường nằm, nên Quý Từ “troublé” và “từ nay anh xin chừa, không dám...” nữa chẳng?

Dầu sao thì nghe Hùng Đỗ vẽ chân tình và nổ, anh em hy vọng Quý Từ sẽ làm được; nói theo kiểu tiếng Tây “du côn” (voyou) của Trần Hiền *“il va se démerder”*; hoặc nhẹ nhàng hơn một tí *“il s'en sortira”*.

Cũng phải hơn 1 giờ sáng âm thanh mới giảm dần, giảm dần cho tới khi những tiếng ngáy vang lên....

Một đêm ngủ trong ngôi nhà và trên những chiếc giường đơn cách đây 50 năm mỗi người đã nằm và đã cảm nghiệm... Vài khác biệt nhỏ nhỏ: giường Nhà ngủ B năm 2017 được phủ một tấm drap bọc chiếc nệm mousse mỏng, không còn lo “đái dầm”; không như ngày xưa, chẳng còn sợ Thầy Giám Thị Hà (“Enorme”), Thầy Giám Thị Thắng hoặc Cha Bề Trên Thiệp hai tay chắp sau lưng rón rén tựa như lông hồng bước nhẹ dọc theo hai hành lang lát gỗ giữa 4 dãy giường, chờ chú nào vô ý nói chuyện khe khẽ hoặc đùa nào cười rúc rích là chộp ngay; cũng may mà ngày xưa không có giày “cuir Italy”, vì nếu có thì làm gì có chuyện Cha Bề Trên Thiệp được một “chú” CVK 64 – 65 “vui tính” giăng dây từ dây giường này qua dây giường kia làm Ngài té ngã, và cũng cả 3, 4 thập niên sau chú CVK vui tính đó mới thú nhận.

Chắc ở trên Thiên Đàng, Cha Bề Trên Thiệp cũng mỉm cười khi chú CVK vui tính đó thật thà khai báo sau máy chục năm để bụng, và hơn thế nữa, chú học trò CVK ngày nào đó đã là “Bok Soi” và vẫn hết mình cho sứ mệnh mục vụ Chúa giao, kể cả đi ăn mày chỗ này nơi kia cho các chương trình của KMF và người nghèo Kontum. Chấp chi đàn trẻ! Có vậy chúng nó mới nên người. Đức Cha Seitz kính mến ngày xưa đã chẳng nhắc đi nhắc lại trong các bài huấn đức những nguyên tắc học làm người “*Pour être un homme*” cho các chú sao? Có điều những trò vui tính dễ thương này không thấy nhắc tới trong gần 2 trang giấy Ngài in sẵn phát cho các chú, hay tại thời đó giấy A 4 kích thước nhỏ và chữ đánh máy không “resize” được nên thiếu chẳng?

6 giờ Chủ Nhật 06 tháng 8, Thánh lễ Tạ ơn mừng 50 năm 67 bắt đầu, tại nhà nguyện thân thương và cũng trên những chiếc bàn ghế qui mà cách đây 50 năm, mỗi anh em đã có mặt mỗi giờ kinh nguyện và thánh lễ mỗi ngày ... Vẫn còn đó, dòng chữ EUNTES ERGO DOCETE OMNES GENTES, vẫn bàn thờ gỗ khắc kinh Lạy Cha bằng tiếng Latin ngày nào, vẫn sàn gỗ đó ...

Thật vậy, từ con số trên 250 trong danh sách thi tuyển vào CV 50 trước, sau biết bao nỗ lực liên lạc kết nối bằng nhiều cách của nhiều anh em, con số còn lại chỉ là 66 - 67! Còn đó những thao thức: không biết chính xác bao nhiêu anh em đã được Chúa gọi về? bao nhiêu anh em biệt tích từ ngày đó? Ngài biết nhưng bao giờ thì Ngài mới nói cho anh em mình đây? Hay Ngài bảo không cần? Hoặc một lời nhắn nhủ: “tìm đi”, và Ngài sẽ chỉ đường cho? Những Cao Linh, Nguyễn Thành Công... còn đó, nhưng ra sao và chúng mình đã làm được những gì cho các bạn đó?

Mà cũng vì hoàn cảnh hoặc những lý do khó giải thích, cho dù chẳng phải xa xôi vạn dặm hoặc bị cấm cản như vài anh em hải ngoại, không ít anh em mấy chục năm nay chưa một lần về lại CV! Phạm Sỹ Truyền “Truyền lùn” xác nhận đây là lần đầu tiên Truyền quay lại Kontum kể từ ngày bị rách valise rời CV, nghĩa là cách đây 47 năm!! Hạ Savant cũng thế, lần đầu tiên về thăm lại CV sau 45 năm!!!!

Thánh lễ bắt đầu với bài “Hành trang người trẻ”, gói trọn tâm tình anh em từ muôn phương qui tụ về mái trường xưa kỷ niệm 50 năm ngày đầu tiên bước vào Chung Viện.

***Lạy Chúa, chúng con về từ bốn phương trời
Lạy Chúa, chúng con về từ khắp xóm làng
Cùng với lớp sóng người hành hương
Về nhà Chúa đi, về nhà Chúa đi***

*Hành trang con mang theo
Về đây xin dâng cho Cha trong lo âu
Đưa hai tay góp chung xây thế giới mới
.....*

Hai Cha đồng tể: Cha Quản Lý Bảy và Cha Hải Guru chủ tể.

Hai ông cố Hạ Savant và Khả Địa giúp lễ...

Rev Hải thay mặt anh em nhắc lại ý nghĩa của thánh lễ, ngày hội tụ tại mái trường xưa để cùng dâng lời cảm tạ 50 năm Hồng Ân ... Chẳng là một hồng ân diệu vời Chúa ban cho mỗi người có mặt hôm nay và đối với mỗi anh em có mặt hay sao, khi mà mỗi người còn được Chúa ban cho sức khỏe, bình an hồn xác để có mặt hôm nay? Tại sao lại là Hải Hà, là Xuân Hạ, là Khả Địa... trong nhà Nguyễn thân yêu này hôm nay mà không phải là Cao Xuân Ân, Đoàn Văn Thúy?

Cùng hiệp dâng lên Ngài lời tạ ơn vì hồng ân Ngài ban, và mỗi người phải làm gì để đáp đền ân huệ đó? Đây là điều Ngài nhắn gửi đằng sau những ân huệ Ngài ban? Ngài cần tấm lòng chân thành, Ngài muốn mỗi anh em đến với những đồng loại nghèo đói, bất hạnh đang cần anh em mở rộng vòng tay...

Không quên cầu nguyện cho các Cha Giáo, các Thầy và những anh em 67 đã được Chúa gọi về:

- ĐC Seitz (1984), ĐC Alexis (2011),
- Cha Sanier (1968), Cha Bề Trên Thiệp, Cha Phao Lô Nguyễn Đây (1978), Cha Đinh Bạt Huỳnh (2007), Cha Gioan Faugere (2007), Cha Pouclet (1982), Cha Jingnoux, Cha Desroches, Cha Henri Radelet (2016), Cha Burk, Cha Thiện, Cha Trần Sơn Nam, v v....
- Thầy Già Trí (1979), Thầy Gervais, Thầy Thanh (Thanh “Berger”), Thầy Bài (2016)...
- Các bạn đồng môn 67: Bùi Đình Hường (1976), Nguyễn Nhân, Giuse Đoàn Văn Thúy, Phaolo Nguyễn Thành Văn (2011), Phero Cao Xuân Ân (2009), Giuse Thân Văn Thơ (2010), Đa Minh Bùi Thế Hùng (2013)...

... cũng như rất nhiều những Cha Giáo - Thầy Giáo còn sống mà một số ít anh em còn liên lạc được :

- Cha Lange, Cha Thắng Roma, Thầy Lương, Thầy Kim, Thầy Hải Vân, Thầy Thanh (“Thanh Nhạc – Thanh Mừng Lãng”), Thầy Sách,...
- hoặc còn dễ dàng gặp gỡ : Cha Hoàng Sơn, Cha Thế, Cha Oanh Sông Lam, Cha Bình “Plei Kobei”, Cha Giáo Hồng, Cha Vinh, Cha Lễ (mà anh em vẫn gọi với cái tên thân thương “Philato”), Cha Đại, Thầy Hà, Thầy Tố ...
- hoặc không còn liên lạc: Cha Benoit, Cha Larroque, Thầy Edouard, Thầy Curien, v v...

Ông cố Phạm Văn Ẩn đọc Bài Thánh thư 1 (gọi là “Ông Cố” vì con trai chịu chức Linh mục đang phục vụ tại Dòng Don Bosco)...

Có mặt khách mời là những anh em đồng môn các lớp khác, Sơn Phương Quý, Nhạc Sử gia 68, Khoa Lan, Lợi 70, 02 Ya Dòng Ảnh Vải, và đặc biệt Thầy Kim, Thầy dạy nhạc lý cho lớp năm 7A.

Bài chia sẻ của Cha Hải về câu chuyện Chúa Giêsu Hiển dung và ý nghĩa, lời nhắn gửi của Ngài.

Hiệp lễ với bài Tâm Tình Hiến dâng của Rev Oanh Sông Lam:

*“Biết lấy gì cảm mến?
Biết lấy chi báo đền.
Hồng ân Chúa cao vời.
Chúa đã làm cho con..”.*

Kết lễ, hướng về Mẹ Maria, với Salve Regina. Cũng tại ngôi nhà nguyện này cách đây 50 năm, kết thúc kinh tối mỗi ngày trước khi đi ngủ, Thầy già Trí các chú 67 mới bắt đầu biết làm quen với tiếng Latin và có hiểu gì đâu, mắt nhắm mắt mở và cứ rần *“apprendre par coeur, c’est tout!”*, và cũng chỉ biết đó là Kinh “Lạy Nữ Vương”.

Vài tấm hình chung sau thánh lễ.

Bữa ăn sáng với các Cha và các Thầy, các anh em Kontum do 67 mời....

Ăn sáng vừa xong, nhìn ra đã thấy em của Trịnh Kim Hòa lấy xe ra sẵn để lên đường đi Mang Đen theo chương trình, sẽ ghé TXCC trước. Mừng quá!

Xe dừng lại trước mặt tiền CV, mỗi người một tay, đưa toàn bộ 14 thùng thuốc lên xe đi Mang Đen, một cỡ chỉ nhỏ, nhưng ý nghĩa lớn, giúp tiết kiệm được biết bao chi phí vận chuyển.

Nhà Thờ Kon Jodreh thánh lễ chuẩn bị kết thúc... ta cứ vào và mỗi người một tay, đưa thùng thuốc vào trạm xá. Điểm mặt vài 67.....

Nguyễn Xuân Thảo (Thảo Ma soeur) và con nhà Võ...

Khánh Hà Long Giao, cười hí hửng, mơ về một cô con dâu xinh đẹp ngồi băng ghế trước trên chuyến xe đi viếng Mẹ Mang Đen hôm nay...

Trần Quốc Định...

Lộc "Traître"

Thảo Hồ....

Quý Từ....

Tuấn Saddam.... chọn thùng nhỏ nhất để vác vai.

Bác sĩ Phong, Trạm trưởng, ra chào “các Thầy” CVK....

Đánh nhanh rút gọn. Mình đi một vòng xem TXCC sửa chữa xong chưa: tụi mình vừa quyết định cho sơn lại tường, cửa, máy nước nóng, nhà vệ sinh chung... cho dễ coi sau 7 năm sử dụng.

Ông Cố Gioakim Hạ Savant, mấy chục năm phụ trách Trạm xá xã nơi ông cố ở tại Hòa Nghĩa Cam Ranh, và mấy đời Chủ tịch HDGX Hòa Nghĩa (cũng gọi là “Ông Cố” vì con trai chịu chức Linh mục thuộc Địa Phận Nha Trang đang phục vụ) từ lâu vẫn thao thức về hoạt động khám chữa bệnh của TXCC của anh em và muốn làm một cái gì; và lần này về Kontum sau 45 năm rời Chủng viện, ông cố đã lẩm lẩm hỏi về số bệnh nhân hàng năm, về dịch vụ được phép cung cấp, về những sự cố khám bệnh (sốc thuốc, chết...) và cách giải quyết, và câu trả lời của anh em là thuốc men thì Ông cố thấy rồi, còn lại “cứ đến mà xem”. Trên 30.000 bệnh nhân mỗi năm! Ông cố hết hồn. Phòng khám, nhà cửa, phương tiện y tế, vệ sinh, nhân sự... ông cố không ngờ... Được phép chích ngừa không? Bác sĩ Phong cho biết: không có thuốc và chưa thực hiện mà thôi, chứ có phép cả. Làm được gì cho TXCC không? xin để Ông cố Hạ xem và quyết định.

Khánh Long Giao hỏi cô bé nào mà xinh thế... Y Ni, y tá TXCC đó mà.

Ghé gặp Rev Sơn “Râu” một chút.... Lần đầu mình gặp, vì vừa mới về nhận xứ Kon Jodreh cách đây hơn 2 tuần thay cho Bok Việt học trò Võ. Nhìn bộ râu chết khiếp đi được!!!! nhưng nghe nói rất dễ thương, gốc Dòng Chúa Cứu Thế.... Anh em mời Rev Sơn dùng tiệc trưa với 67, Rev Sơn OK.

Xe trực chỉ Mang Đen : đường tốt, phong cảnh đồi dốc rừng núi hữu tình...

Ngắm nhìn Mẹ... nhìn kỹ mới thấy Đức Mẹ “xấu” thật, tay cụt cả hai. Nhưng sau tấm hình hài xấu xí, anh em có lẽ cũng nhận ra cả một kho tàng ân phúc và tình thương Mẹ sẵn sàng ban cho đoàn con cái cần Mẹ và đến với Mẹ. Đoàn người hành hương nối đuôi nhau tới với Mẹ, những chứng nhân, những lời cầu

nguyện tha thiết... trước tượng Mẹ đã nói lên điều đó. Đâu xa, bác Lý 58 đã bao lần quả quyết xin Mẹ Mang Đen điều gì là được nấy. Bác “nổ” ở đâu chứ với Mẹ, tin chắc Bác chẳng nổ tầm bậy đâu!

Chưa tin? Cậy trông chưa đủ? Thì cứ nhìn người người đến với Mẹ đó. Những lời kinh nguyện 67 dâng lên Mẹ thật cảm động. Chẳng cần phải nói nhiều, Mẹ hiểu mỗi con cái Mẹ đang cần gì, đang xin gì...

Chẳng phải cứ muốn ghé viếng Mẹ lúc nào cũng được, vì bao bạn vướng lo toan cho gia đình, cho cuộc sống... một tấm hình trước Mẹ để có thể chiêm ngắm Mẹ mỗi khi nhớ về Mẹ.

Thảo Hồ và Thu Hà. Trần Quốc Định.

Hùng “Poupee” và bà xã, con gái.

Lộc “Traître” và Hy (Hibou).

Lành (bà xã Cao Xuân Ân RIP) và Yến (bà xã Đoàn Văn Thúy).

Hy và bà xã H'Linh.

Rev Bảy Quản Lý Địa Phận phone cho biết DC Alo đi mục vụ ban phép Thêm sức đã về. Chào Mẹ để chúng con lên đường tới điểm hẹn Suối Đá Kon Klor...

DC Alo, Cha Quản Lý tới với anh em quả là một niềm vui thật lớn, một sự ưu ái đặc biệt chẳng? Lại thêm Rev Lê Tiên Kon Horing nữa, chưa kể sự hiện diện của Cha Huyền học trò Võ và Cha Sơn Kon Jodreh. Chắc chỉ là một phần, bởi lẽ sự có mặt của DC như để nói lên sự đồng cảm và chia sẻ niềm vui với anh em 67 khi kéo nhau về với DP trong dịp kỷ niệm 50 năm này, cũng thay cho một lời nhắc nhở dành cho những anh em chưa nhớ hoặc chưa nhớ đủ về Kontum và những phận nghèo ở nơi là cái nôi anh em đã lớn lên và đã được học làm người.

Một chút lo lắng trên đường về: Trịnh kim Hòa đã không được thông báo là DC Alo và Cha Quản Lý sẽ đến. Đặc sản gà nướng rượu ghé cứ phải là trên nhà sàn dài.... Nhưng không có bàn, coi sao được!

Chẳng lẽ để các Ngài ngồi chồm hổm trên sàn nhà sao? coi sao được dù với tình thân CVK và các Ngài không nề hà gì.

Quyết định chớp nhoáng: dọn sẵn một bàn cao có ghế ngồi cho DC Alo, Cha Quản lý, Cha Tiên ngồi, còn lại ngồi bệt trên đất. Các ngài tới trước anh em một chút. Còn lại dọn bàn dài cho dễ ăn, nhưng tất cả ngồi dưới sàn.

Đâu vào đó, một bầu khí thân tình cha con, thăm tình CVK, không khuôn phép, không câu nệ hình thức và DC Alo ban phép lành, khai mạc bữa tiệc. Bài “Hành trang người trẻ được cất lên”, mang theo những tâm tình của những người con từ phương xa trở về qui tụ nơi đây.

Vào bàn! Mình lằng lằng tìm cách chuồn xuống bên dưới cho xa “ánh mặt trời”, nhưng con nhà Võ đuổi lên trên thay mặt “chủ nhà” tiếp DC Alo, Cha Quản lý và Cha Hạt trường Kon Horing. Giận lắm nhưng làm sao bây giờ?

Mình năn nỉ hai Rev Sơn “Râu” và Rev Huyền lên bàn DC Alo giúp, lần một lần hai, Rev học trò cứng của Võ ghé tai bảo: “đi nhậu mà ngồi với DC thì chán chết!”. DC Alo mà nghe thấy chắc Ngài cũng phì cười.

Dãy bên dưới không một chỗ trống. Nhìn bàn ăn ê hề đủ thứ đặc sản con gái Trịnh Kim Hòa chọn cho, mình cứ sợ dư thừa, con nhà Tuấn Saddam trấn an: “choa nông dân thật thà ăn to nói lớn! rượu 1 ghè chứ mấy ghè cũng làm sạch, đừng lo!”.

Chẳng ai nghe ai nữa! cũng không cần ai nghe mình! Sẽ chẳng quá lời nếu ai đó đùa bảo chỉ cần thêm vài ba con vịt thì thành cái chợ thôi!!!!

Lúc này không phải là nơi để mấy tay “nổ” 67 lên tiếng, vì đã biến thành ca sĩ hết rồi! authentique hay nghiệp dư có cả. Những Khánh Hà Long Giao, Hùng Đỗ, Lộc Traitre, Hùng Pouppee, Tuấn Saddam, Hibou, Võ, Nhật, Đồng, Thảo Hồ, Quý Từ, Quốc Định, Ông cố Hạ Savant, Hoàng Anh – Thu Hà,..... với sự phụ họa của các “CVK em” 67....

Một bình rượu vang đỏ Rev học trò Huyền mang tới, bia, nước ngọt, đĩa nào mang lên là sạch ngay đĩa đó, đặc biệt không nâng lên hạ xuống như CVK USA.

Con nhà Võ từ mấy tháng nay vẫn ray rứt với chuyện làm sao phát triển café sạch mang tên Cao Thượng bán kiếm tiền cho người nghèo Kontum. Có vốn rồi, có xưởng sản xuất rồi, có café “bio” rồi, bảo đảm không có phụ gia Tập cận Bình, chẳng có nước mắm nhĩ Phú Quốc, ấy vậy mà bán chẳng được bao nhiêu dù bôn ba khắp nơi, tại sao dân nhà mình café sạch không dùng mà lại dùng café bẩn? Vô lý! Hôm nay đây, 50 năm 67, gần một nửa con số có mặt là xài café vườn trồng với chất lượng “bảo đảm trăm phần trăm”, tại sao không lợi dụng dịp này để quảng bá café Cao Thượng?

Một thùng café 15 kg mang ra trình làng, rao bán trong bữa tiệc, với sự trợ lực của mấy tay “nổ” 67 và của học trò cưng Rev Huyền, chỉ mười phút sau là bán sạch. Ngạc nhiên chưa! Ừ thì cũng mừng đó, nhưng nay mai Võ mà có quay trở lại tiếp thị nữa, e rằng câu trả lời sẽ là uống đã hết đâu, và đang để làm hàng trưng bày; sáng trưa chiều tối, thêm café cứ ra nhà Lợi 70 hoặc quan cóc ngồi, đậm đà, thơm ngon, hợp “gu”.

Mình hơi ngạc nhiên vì sự thân tình của Rev Huyền dành cho anh em và các phu nhân có mặt, chẳng là lần gặp mặt đầu tiên đối với đại đa số sao? Ấy vậy mà như thân thiết với nhau tự bao giờ. Mình nghe biết Rev Huyền từ lúc vừa chịu chức và đã từng có mặt trong thánh lễ mở tay của Rev cùng với các Rev đồng môn Đức Minh choa tại GX Vinh An hơn chục năm về trước, và biết rõ về sự xông xáo, sức khỏe chẳng ai có, và nhất là tinh thần truyền giáo theo kiểu mấy Cố Tây ngày xưa của Rev Huyền này lúc tụi mình đi với Cha Tổng Liên lên Dak Mót : một chiếc xe Mekong cũ mèm (nếu ở Saigon thì người ta đã cho vào lò nấu thép từ lâu!) và chẳng xó xỉnh nào ở vùng Dak To hay Dak Gleis nào mà Rev Huyền không tới, bệnh nhân cần đưa đi trạm xá, kể cả “bà đẻ”, người chết, bất kể ngày đêm, chui gầm xe, mưa gió, sục lầy.. , Rev Huyền “làm tất”.

Rev Huyền đây.... để anh em chưa biết có thể nhận diện, cứ như ông nông dân!

Và đó là lý do khi VC không cho mở thêm TX trên vùng Dak To, KMF đã quyết định mở rộng hoạt động cung cấp thuốc hàng tháng cho các làng, các cộng đoàn trong các ngõ ngách làng mạc thuộc Dak To, Dak Gleis, và.... giao hết cho Rev Huyền là yên tâm. Và cứ như thế cũng phải 4 – 5 năm nay rồi... Ngày được tin

DC triệu tập Rev Huyền về Phương nghĩa, mình và Võ hỏi nhau làm sao đây? Thuộc men từ giờ giao cho ai? Và hôm gặp Phương nghĩa lần này, hỏi thẳng Rev Huyền và câu trả lời nhận được : *“cứ để đó em lo!” Lo làm sao? Giờ đâu mà lo? Thì cứ gửi về hàng tháng và người nhận vẫn cứ nhận đủ như xưa*”. Tụi mình thở phào nhẹ nhõm. Deo gratias.

Dù sao thì cũng lo Rev Huyền một lúc nào đó bị công việc mục vụ Giáo xứ đê và “chạy làng” thì sao? Trói chặt Rev Huyền vào 67 là một ý tưởng hay, tại sao không?

Và ơn trên soi sáng, nói là làm! 67 đề nghị và chính thức kết nạp Rev Huyền làm một Thành viên của 67. Con nhà Võ tuyên bố kể từ hôm nay, ngày kỷ niệm 50 năm Hồng ân 67, với sự hiện diện của DC Alo, Cha Quản lý Địa Phận, Rev Lê Tiên, 67 chính thức có thêm thành viên mới! Đơn giản, gọn nhẹ với những cái bắt tay thân tình với thành viên mới, với President cũ và mới, với lời nguyện ước xin Ngài chúc lành cho công việc của tất cả chúng ta cho những người anh em kém may mắn trong niềm tin yêu và phó thác.

Cùng với Rev Sơn Râu, Rev Huyền cũng còn là một tay văn nghệ nữa. Rev Sơn Râu lần đầu gặp chắc cũng hết hồn cho cái đám 67 này. Sáng nay lần đầu gặp, tụi mình nhắc với Rev Sơn rằng TXCC của anh em CVK nằm ngay trong khuôn viên nhà thờ Kon Jodreh của cụ đó! Không tha cụ đâu.

Hình như chán bia rồi. Một ghè rượu cần lớn để sẵn bên cạnh : “chơi tiếp” để khỏi “lãng phí của Đức Chúa Trời”, và dường như Rev Huyền là người “nổ” đầu tiên. Ngạc nhiên là các phu nhân 67 ngó lơ các đức phu quân và kèm kỹ Rev Huyền hơn ai hết.

H' Linh lại còn bạo miệng đề nghị Rev Huyền “Cha với con cùng màn mầy ‘can’ cho đã” nữa chứ! Hết nói.

Tới lượt mấy ông thì có vẻ như chỉ còn nước, vì hút lên chẳng thấy màu trắng đục nữa. Hai VC Hùng Poupee..

Kinh nghiệm Rev Huyền học được trên Dak Glei: vừa uống vừa kéo thuốc rê bằng ống pipe của mấy Già Làng Sedang mới là ngon. Già Làng Huyền rít liền mấy hơi.

Hùng Poupee dẫn theo cô con gái rượu xinh như mộng..., đang sống và làm việc ở Sai Gòn. Công bằng mà nói, xinh thật!!!

Mấy anh 67 hỏi nhau: tại sao 67 không thông gia với nhau được vậy? Khánh Long Giao đang tích cực tìm cho mình một cô dâu và chưa biết kiếm đâu ra, hai thằng con trai kén quá!!!!

Nghe đâu Hùng Poupee và Long Giao phone và nháy trước với nhau mấy ngày trước khi đi Kontum rồi, và trong danh sách có tên con trai của Khánh và con gái cưng Hùng Poupee.

Thế nhưng Hùng Poupee có vẻ như giấu tịt chàng rể tương lai của mình, và chỉ dần hé lộ một tí sau khi viếng Mẹ Mang Đen.

Và giờ đã rõ....

Hùng Poupee nhận tội và chấp nhận một châu phạt. Thành viên mới của 67, Rev Huyền, đề nghị cho “ghi nợ” hoặc đưa khoản phạt vào quỹ thuốc men cho TXCC.

Mình mời cho Cha Quản lý và DC Alo kể nghe chuyện DP, những ưu tư của GP về phát triển, về các chương trình dành cho người nghèo....: lợi đôi đường, vì vừa được hiểu rõ hơn hiện tình DP, kể cả chuyện làm sao để dời Bok Do về CV... để có sự cảm thông và để biết thêm những gì cần làm và có thể làm được, vừa để đánh lạc hướng DC Alo và Cha Quản lý khi mà ở đây bàn dưới lúc này “lung tung” hết...

Con nhà Võ sermon Hùng Đỗ do nói hơi nhiều, cố trần tình với DC Alo, bao biện cho đức tính “ngoan hiền, mẫu mực” của anh em 67, chỉ hơi “ồn” tí mà thôi, ngay cả ông Cố Hạ Savant cũng không vừa.

Và thời gian dành cho nhau và với nhau không còn nhiều.... từng anh em với nét mặt phong trần, phủ bụi thời gian thay cho khuôn mặt điển trai, thanh tú ngày nào, chia đôi bàn tay thân tình siết chặt thêm, có cảm giác như không ai muốn chia tay.

Đại diện 67 cảm ơn tấm lòng của DC Alo và các Cha qua sự hiện diện và những ưu ái dành cho anh em những ngày này, và chắc chắn sự ưu ái đó sẽ còn mãi với ước mong có thêm nhiều dịp được gác lại mọi bận bịu của cuộc sống để về với GP.

DC Alo chúc anh em những ngày thật vui và hạnh phúc bên gia đình và những người thân, xin anh em thêm lời cầu nguyện cho GP và công cuộc truyền giáo, trong đó có việc lo cho những phận người kém may mắn. Tiễn anh em ra tận xe, các ngài ưu ái siết tay từng người, bước lên xe ra về mà lòng bồi hồi vấn vương bên cạnh những nụ cười sáng lên niềm hy vọng.

Tạ ơn Chúa đã ban cho anh em có được những khoảnh khắc tuyệt vời, bầu khí đầm ấm, vui nhộn và thắm tình anh em, những hình ảnh sẽ mãi mãi lưu lại trong tâm khảm mỗi người qua dịp mừng kim khánh 50 năm hồng ân, khoảng thời gian đủ dài để mỗi người cảm nghiệm một cách sâu sắc về ân sủng và tình thương vô biên Ngài ban, một chặng đường với biết bao ân huệ nhận được qua bao biến cố thăng trầm với nhiều cung bậc, trong khát vọng hướng về Kontum, trong mối dây vô hình thắt chặt tất cả với nhau và với Kontum, với tâm tình uống nước nhớ nguồn và đã đến lúc phải trả nghĩa cho Kontum, khi mà cuộc sống của phần lớn anh em đã tạm ổn ở cái tuổi U60, U 70 này..

... cả khi mà Kontum ngày hôm nay không còn là Kontum của 45 – 50 năm về trước:

- còn đâu những cánh đồng lúa chín vàng Hora Kochot, Phương Hòa Phương Quý, Kon Klor, Kontum Kopong... và bờ sông Dak Bla cát trắng trải dài ngút tầm nhìn, nơi mà ngày xưa Cha Bề Trên Lộc, Thầy Hà Thầy Đại, Thầy Tố Thầy Thắng.... mỗi chiều Chủ nhật đưa các chú nhỏ rượt bắt cào cào trên những mảnh ruộng vừa gặt xong mang về chiền nước mát sau khi kéo nhau nhẩy tùm xuống sông trong làn nước mát rượi? Chẳng còn nữa vì chính quyền đỉnh cao trí tuệ đã chiếm sạch chia chác nhau làm biệt thự vườn hoặc bán lấy tiền dưới chiêu bài giãn dân hoặc qui hoạch mở rộng lập khu dân cư mới “River view”...
- còn đâu nữa, những luống rạ trải vàng bên các vệ đường cát trắng ken đầy cây nho dại len lỏi giữa các buôn làng, những dải khói trắng đốt rơm rạ bay là đà trên cánh đồng, mùi khói rơm thơm trong chiều quê, còn đâu hương lúa thơm trong hơi thở mỗi chiều tháng 10 tháng 11 mùa thu hoạch lúa ruộng ngày nào? Nhìn cảnh sắc hôm nay tưởng như làng quê vẫn yên bình, êm ả tự ngàn xưa? Nhưng không!

- thay vào đó những năm gần đây là những con đường trải nhựa liên thông giữa các làng xã, cách quãng vài ba cây số lại có những tốp nhân viên áo vàng chốt chặn bên đường, dáng vẻ xằng xái, mắt nhìn xăm soi xe máy chực chờ bắt lỗi không đội mũ bảo hiểm, thiếu đèn signal... Người dân làng đơn sơ thật thà ngày xưa nay đã quá quen với việc họ rải khắp đường, hùng hổ đuổi bắt người dân chỉ vì một lỗi nhỏ trong sinh hoạt, quá quen với việc cả bộ máy bạo lực được huy động ra quyết liệt xử những sinh hoạt dân sự nhỏ nhặt, để có tiền café, nhậu lai rai, hát karaoke, “temps hai temps ba”.
- chẳng tìm đâu ra những lũy tre xanh, những dòng suối mát tự nhiên len lỏi qua những làng quê hiền hòa yên ả, ruộng vườn thênh thang với những căn nhà sàn gỗ vách nứa trên sườn đồi thoải thoải, dưới sàn là chuồng bò gà, chẳng cần cửa đóng then cài vì có ai ăn trộm của ai đâu! những dòng suối này ngày đó chưa bị ô nhiễm bởi thuốc diệt cỏ hoặc thuốc trừ sâu, chính là nguồn cung cấp nước uống cho dân làng chảy từ những ống tre nứa mà mỗi chiều trên đường đi rẫy về, phụ nữ dân làng ghé qua hứng nước vào bầu cho vào gùi mang về nhà dùng sau khi giải nhiệt cơ thể cũng bằng chính nguồn nước trời cho mát rượi đó.
- cũng chẳng còn nữa đâu, vì với chiêu bài “đem văn minh về với nông thôn” hoặc qui hoạch làm thủy điện của nhà nước, người ta đem máy xúc máy ủi, xây nhà lập làng mới cho dân gần đường lộ, điện nước đầy đủ, “hỗ trợ” tiền di dời rồi đưa dân làng về nơi ở mới, có cửa hàng tạp hóa tại chỗ của người kinh, cung cấp đủ mọi thứ trên đời, kể cả rượu TCB không cần ủ men, thiếu tiền cho nợ, tiện mọi bề. Có điện, có trong tay khoản tiền “hỗ trợ” từ trên trời rơi xuống, thế là nhà nhà tivi, người người xe máy, điện thoại đi động..., còn sức khỏe thì đi làm thuê cho người kinh kiếm sống vì đất đai cha ông để lại trong các làng cũ còn đâu nữa. Tất cả đã biến thành đồn điền cao su, vườn cây ăn trái của các “Công ty cao su nhà nước”.
- có đi vào mấy nhà nội trú nhà nước dành cho các em học sinh người “dân tộc”, thậm chí mấy nhà nội trú của các Cha mấy Soeurs, sẽ dàng nhận ra một thực tế: smart phone Samsung, Iphone đời mới chẳng còn xa lạ gì với các em, và các “game thủ” (gamers) thuộc loại siêu đẳng nhiều hơn bao giờ hết, trình độ IT của Công nông, Hùng Đổ 67 có là “cái đỉnh” gì đâu !

Thế đó, anh em mình có làm gì được chẳng? Được chứ! Đất rẫy không còn, thiếu ăn, độc hại, bệnh tật, thiếu thuốc men, những cái chết vô duyên chỉ vì tiêu chảy không có thuốc cầm, sinh nở không có phương tiện tới bệnh viện, viêm phổi cảm lạnh không có thuốc kịp thời, v v...

GP đã dễ dàng gửi người tới các làng xa hơn trước, còn đó biết bao nhiêu em nhỏ đủ mọi lứa tuổi muốn đến trường mà không có phương tiện, thế thì trong nỗ lực mang “cái chữ” tới với các em, một khoản học bổng như Hùng Đổ hứa với Cha Tổng là một nghĩa cử tuyệt vời, hoặc như tấm lòng của Quý Từ, Phan Kim Đồng, Thảo Hồ... âm thầm mang theo dịp họp mừng 50 năm 67 cho những chương trình của KMF... Tại sao không?

Anh em 67 nhắc đến và mơ về một cuộc hội ngộ nào đó có mặt anh em hải ngoại. Chờ xem.

50 năm hồng ân 67 và cuộc hội ngộ dưới mái trường CV Kontum đủ để nói lên rằng :

“Vẫn một mối tình”,

bởi vì

“Muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương”.

Sài gòn lễ thánh Đa Minh 08 tháng 8 năm 2017.

Trần Văn Hiền (cvk67)

